

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΓΡΑ.

Περὶ Λέξωνος καὶ Πόλου.

Ἐων καλεῖται τὸ κόσμος, οὐδὲ μεῖζος αὐτῷ, περὶ λόγου
στρέφεται. τὰ δὲ πέρατα τὸ Αἴγανος, Πόλοι λέγον-
ται τὸ κόσμος. Τῶν δὲ Πόλων, οὐ μὲν λέγεται Βόρε-
ος, οὐ δὲ νότιος. Βόρεος μὲν, οὐδὲ παντὸς φαινόμε-
νος, ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν οὐκιστιν. Νότιος δὲ, οὐδὲ παντὸς α-
έρατος, ὡς πρὸς τὸν ἡμέτερον Οἰείζοντα. Εἰσὶ μὲν τόποι τι-
νὲς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου συμβάνει τὸν παρὰ ἥρην Πόλον τὸν φεὶ φα-
νερὸν, ἔκεινοις αὔρατον εἶναι. τὸ δὲ παρὰ ἥρην Πόλον αὔρατον, ἔκει-
νοις φανερὸν εἶναι. Καὶ πάλιν, ἔστι τις τόπος ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου
δύο Πόλοι ὁμοίως ἐπὶ τοῦ Οἰείζοντος κατεστα-

Περὶ Σφαίρας κύκλων.

ΤΩν δὲ τῆς Σφαίρας κύκλων, οἱ μέν εἰσι Παράλληλοι, οἱ δὲ
Λοξοί, οἱ δὲ μικροὶ τῷ Πόλῳ. Παράλληλοι μὲν, οἱ τὰς αὐ-
τὰς Πόλους ἔχοντες τῷ κόσμῳ. Εἰσὶ δὲ Παράλληλοι κύκλοι πεν-
τε, Αρκτικὸς, Θερινὸς Τροπικὸς, Γονιμευτὸς, Χειμερινὸς Τρο-
πικὸς, Ανταρκτικὸς. Αρκτικὸς μὲν γνέσι κύκλος, οὐ μέγιστος τῷ
αἱ τεθωρακισθέντες κύκλων, οὐδὲ πατόμενος τοῦ οἰείζοντος καθ' αὑτοῦ
μεῖον, καὶ ὅλως ὑπὲρ γῆν διπλαμβανόμενος. εἰ δὲ τὰ κείμενα τῷ
ἄστρῳ, εὕτε δύσιν, εὕτε αὐτολίῳ ποιεῖται, αλλὰ δι' ὅλης τῆς νυκ-
τὸς περὶ τὸν Πόλον στρεφόμενα θεωρεῖται. Οὗτος δὲ ὁ κύκλος εἰ τῇ
καθ' ἡμᾶς Οἰκουμένῃ ὑπὸ τοῦ ἐμφροδίου ποδὸς τῆς μεγάλης Αρ-

κτου περιγράφεται. Θεορούσ δὲ ἔσπειρος κύκλος ἐστὶν ὁ βορεότατος τῆς ὑπὸ τοῦ Ήλίου γραφομένων κύκλων. ἐφ' οὐ γενόμενος ὁ Ήλιος τὴν θεερινὴν Τροπὴν ποιεῖται. σὺ γὰρ οὐ μεγίση μὲν πασῶν τῆς σὲ τῷ σύναυτῷ οὐδέρα, ἐλαχίση δὲ οὐδὲ γίνεται. Μετὰ μετέποτε τὴν θεερινὴν ἔσπειρον κύκλον ἐτί πρὸς τὰς Λύρας παραδόντων ὁ Ήλιος θεωρεῖται, αλλὰ ἐπὶ θάτερα μέρη ἔπειται τοῦ κόσμου. διὸ κέκλιται Τροπικός. Ισημερινὸς δὲ κύκλος ἐστὶν ὁ μέγιστος τῆς πεντε παράλληλων κύκλων, ὁ διχοτομούμενος ὑπὸ τοῦ Οὐρανοῦ, ὡς οὐκέτι κύκλων μενούσιος οὐτέρων γένος θεωρεῖται, οὐκέτι κύκλον δὲ ὑπὸ τοῦ Οὐρανοῦ. Εἴφ' οὖ γενόμενος ὁ Ήλιος τὰς ισημερίας ποιεῖται, τὴν θεερινὴν καὶ τὴν φθινοπωμενὴν. Χειμερινὸς δὲ ἔσπειρος κύκλος ἐστὶν ὁ νοτιώτατος τῆς ὑπὸ τοῦ Ήλίου γραφομένων κύκλων κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ κόσμου γιγαντιαίαν πεντεροφλίν. ἐφ' οὖ γενόμενος ὁ Ήλιος τὴν θεερινὴν ἔσπειρον ποιεῖται. σὺ γὰρ οὐ μεγίση μὲν πασῶν τῆς σὲ τῷ ἑνταυτῷ οὐδὲ γίνεται, ἐλαχίση δὲ οὐδέρα. Μετὰ μέντοι τὴν θεερινὴν ἔσπειρον, οὐκ ἐτί πρὸς μεσημβριαν παραδόντων ὁ Ήλιος θεωρεῖται, αλλὰ ἐπὶ θάτερα μέρη ἔπειται τοῦ κόσμου. διὸ κέκλιται καὶ οὗτος Τροπικός. Αἰτιαρχικὸς δὲ ἐστι κύκλος ἴσος καὶ παράλληλος τῇ Λύρτικῃ, καὶ ἐφαπτόμενος τοῦ Οὐρανοῦ καθ' ἓν σημεῖον, καὶ ὅλως ὑπὸ Γῆς διπλανιζόμενος. ἐνῷ τὰ κείμενα τῆς ἀστρων διὰ παντὸς οὐτοῦ ἐστὶν ἀόρατα. Τῶν δὲ παρειρημένων πέντε κύκλων, μέγιστος μὲν ἐστὶν ὁ Ισημερινός. ἔξης δὲ οἱ Τροπικοί. ἐλάχιστοι δὲ, ως πρὸς τὴν οὐμετέραν οἰκιστιν, οἱ Αἰτιαρχοί. Τούτους δὲ τὰς κύκλους δεῖ νοεῖν ἀπλατεῖς, λόγῳ θεωρητών, ἐκ τῆς τῆς ἀστρων θέσεως, Καὶ τῆς αὐτῆς διόπτρᾶς θεωρίας, καὶ τῆς οὐμετέρας ἐπιγνοίας διατυπουμένους. μόνος γάρ ἐν τῷ κόσμῳ κύκλος ἐστὶν αἰθητὸς, ὁ τοῦ Γάλακτος. οἱ δὲ λοιποὶ λόγω εἰσὶ θεωρητοί.

Διατὶ μόνον Παράλληλοι πέντε ἐν τῇ Σφαιρᾳ κύκλοι.

ΠΕΝΤΕ δὲ Παράλληλοι μόνοι καταγράφονται κύκλοι εἰς τὴν Σφαιραν, οὐ διὰ τὸ μόνον πάντους σὲ τῷ κόσμῳ παραλλήλους εἶναι,

έσται. ὁ γὰρ Ήλιος καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ὡς πρὸς αὐδησιν κύκλου παραλλήλου περιερέφεται τῷ Ισημερινῷ, κατὰ τὴν τοῦ κόσμου γιανικέσσιν περιεροφθί. ᾧτε μεταξὺ τῷ βότικῶν κύκλων ρπ', δίς κύκλους παραλλήλους γράφεται ὑπὸ τοῦ Ήλίου. Τοσαῦται γὰρ ἡμέραι εἰσὶν, αἱ μεταξὺ τῷ βότῳ. φέρονται δὲ καὶ πάντες οἱ Λισέρες ἐπὶ Παραλλήλων κύκλων καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ότι συγχαταγράφονται δὲ καὶ πάντες εἰς τὴν Σφαιραν, διὰ τὸ πρὸς ἄλλας φραγματείας τῷ συντηλέστρολογίᾳ πολλὰ συμβάλλεται. οὐδὲ γὰρ κατετεριζεῖται πανατον καλῶς τὴν Σφαιραν αὖτις πάντων τῷ Παραλλήλων κύκλων, δέ τα μεγάλη καὶ τῷ νυκτὸν τῷ ήμερῳ τε αἰχειβῶς διρεθῆσαι αὐτοῖς τῷ προειρημέσιν κύκλων. Πρὸς μέσοι τῶν φράτων εἰσαγωγὴ τῆς αἰρολογίας οὐδὲ διποτέλεσμα φερόμενος, οὐ κατεγράφονται εἰς τὴν Σφαιραν. Οἱ δὲ πάντες Παραλληλοι κύκλοι διὰ τὸ διποτελέσματά τινα φροσφέρεται διωεισμένα εἰς τὴν φράτων εἰσαγωγὴν τῆς Αἰρολογίας, κατεγράφονται εἰς τὴν Σφαιραν. Οἱ μὲν γὰρ Αρκτικὸς κύκλος ἀφοεῖται πάντας τοῖς θεωρούμενα τῷ ἄστρῳ. Οἱ δὲ Θερινὸς Τροπικὸς κύκλος τὴν βότικην περιέχει, καὶ πέρας εἰσὶ τῆς τοῦ Ήλίου πρὸς ἄρκτον μεταβάσεως. Οἱ δὲ Ισημερινὸς κύκλος τὰς ισημερινὰς περιέχει. Οἱ δὲ χειμερινὸς βότικὸς κύκλος πέρμα εἰσὶ τῆς πρὸς μεταμβοτικού πορεόδου τῷ Ήλίῳ, καὶ τὴν χειμερινὴν βότικην περιέχει. Οἱ δὲ Ανταρκτικὸς κύκλος τὰ μὴ θεωρούμενα τῷ ἄστρῳ ἀφοεῖται. Εἴχοντες οὖν κεφάλαια ἀετομέσια καὶ διποτελέσματα πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν τῆς Αἰρολογίας, δύλογως κατεγράφονται εἰς τὴν Σφαιραν.

Περὶ Επιφανείας καὶ κρύψεως τῶν πέντε Παραλλήλων κύκλων.

Τοῦτο δὲ προειρημέσιων πάντες κύκλων, ὁ μὲν Αρκτικὸς κύκλος ὅλος ὑπὲρ Γῆν διπολαμβάνεται. ὁ δὲ Θερινὸς Τροπικὸς κύκλος εἰς δύο μέρη αἴστα τέμνεται ὑπὸ τῷ Οερίζοντος. καὶ τὸ μὲν μεῖζον τηῆμα ὑπὲρ Γῆν ἀπολαμβάνεται, τὸ δὲ ἔλατον ὑπὸ τὴν Γῆν. Οὐ κατὰ πᾶσαν δὲ Χώραν καὶ Πόλιν ὁμοίως ὁ Θερινὸς Τροπικὸς κύ-

κλος τέμνεται υπὸ τοῦ Οἰείζοντος, ἀλλὰ παρὰ τὰς ἵψας Κλεμάπος παραλλαγὴς, διάφορον τινὰ ἵψας Κλεμάπων υπεροχῇ συμβαίνει γίνεται. καὶ τοῖς μὲν αρὸς Λύρατον μᾶλλον ἴμων οἰκοῦσιν εἰς αὐτώνερχ μέρη συμβαίνει τέμνεσθαι τὸν Θερευὸν υπὸ τοῦ Οἰείζοντος. καὶ πέρας ἐσὶ χώρα τις, σὺν ὑδροφόρῳ Θερευὸς Τροπικὸς κύκλος ὑπὲρ Γῆν γίνεται. Τοῖς δέ ψηρος μεσημβείας μᾶλλον ἴμων οἰκοῦσιν εἰς ισώτερα μέρη ὁ Θερευός Τροπικὸς κύκλος υπὸ τοῦ Οἰείζοντος τέμνεται. καὶ πέρας ἐσὶ Χωρατὶς αρὸς Μεσημβείας ἴμων καμικόν, σὺν ᾧ διχοτομεῖται ὁ Θερευός Τροπικὸς κύκλος υπὸ τοῦ Οἰείζοντος. Κατὰ δέ τοις ἄμετέραιοις οἴκησιν ὁ Θερευός Τροπικὸς υπὸ πῦ Οἰείζοντος τέμνεται ψηροῖς, ὡςε τοῦ ὅλης κύκλου διαιρημάτων εἰς ἄντα, μέρη, πούτε μὲν τμήματα υπὲρ Γῆν ἀπολαμβάνεται, τείλα δὲ υπὸ Γῆν. Πρὸς δὲ τὴν τὸ Κλίμα δοκεῖ καὶ ὁ Λύρατος συμπεπλέξει τινὰ ἵψα φαινομένων παραγμάτων. περὶ γὰρ τοῦ Θερευοῦ Τροπικοῦ κύκλου διαλεγόμενος, Φιστὶν οὖτος.

Τοῦ μὲν ὄστοντε μάλιστα διὸκτῷ μετριῶσάντος.

Πέντε μὲν σύδιαστρέφεται καθ' ὑπέρτατα γάινς,

Τὰ τείχα δ' αὐτοῖς περάτη. Θέρεος δὲ οἱ ἀΐδοπαι εἰσιν.

Ἐκ δὲ ταύτης τῆς διαιρέσεως ἀκολουθεῖ τινὰ μεγίστων ἵμέρων ὥρῶν ισημερινῶν γίνεσθαι τέλος. τινὲς δὲ νύκτα ὥρῶν ισημερινῶν Σ'. Εἴ δὲ πῷ κατὰ Ρόδον Οἰείζοντι, ὁ Θερευός Τροπικὸς κύκλος υπὸ τῆς Οἰείζοντος τέμνεται οὖτος, ὡςε ποῦ ὅλου κύκλου διηριμένου εἰς μέρη μάτια, πὲ μὲν εἴκοσι καὶ ἐννέα τμήματα, υπὲρ τοῦ Οἰείζοντος ἀπολαμβάνεται, πὲ δὲ εἴδ', υπὸ Γῆν. Εἴ δὲ τῆς διαιρέσεως ταύτης, ἀκολουθεῖ, τινὰ μεγίστων ἵμέρων ἐν Ρόδῳ γίνεσθαι ὥρῶν ισημερινῶν εἴδ', καὶ ἕμισυ, τινὲς δὲ νύκτα ἀρρών ισημερινῶν Σ', καὶ ἕμισυ. Οἱ δὲ Ισημερινῶν κύκλος καθ' ὅλην τινὰ σικουμένων διχοτομεῖται υπὸ τοῦ Οἰείζοντος, ὡςε ἱμικύλεον μὲν ἐπέρ Γῆν ἀπολαμβάνεται, ἱμικύλεον δὲ υπὸ γῆν. διὰ τῶν αἰτίων ἐπὶ τοῦ κύκλου τούτου αἱ σημείας γίνονται. Οἱ δὲ χειμερινὸς Τροπικὸς κύκλος υπὸ τοῦ Οἰείζοντος τέμνεται οὖτος, ὡςε τὸ μὲν ἔλαστον τμῆμα υπὲρ Γῆν.

Θα.

θατι, τὸ δὲ μεῖζον ὑπὸ Γῆς. Ή δ' αἰσθτης τῷ τμημάπον τῶν αὐτῶν παραλλαγὴν ἔχει ἐπὶ πάντων τῷ Κλίματον, ἥτις εὑρίσκεται καὶ ἐπὶ τοῦ θερινοῦ Τροπικοῦ κύκλου. Διὰ παντὸς γὰρ τὸ ἐναλλάξ τμήματα τῷ Τροπικῷ κύκλῳ ἵστα ἀλλότροις ἐσί. διὸ λοιπὸν οὐ μεγίστη οὐ μερικὴ ἵστη τῷ μεγίστῃ πυκνεροῦ, καὶ οὐ ελαχίστη οὐ μερικὴ ἵστη τῇ ἐλαχίστῃ πυκνεροῦ. Οὐ δὲ Λινταρκτικὸς κύκλος, ὅλος ὑπὸ τῷ Οἰκούντα χρύπτεται.

Περὶ μεγέθους τῷ πέντε Παραλλήλων κύκλων.

ΤΩΡΑ δὲ προσερημένων πέντε Παραλλήλων κύκλων, τινῶν μὲν τὰ μεγέθη ἐφ' ὅλην τῶν οἰκουμένην διαμένει τὰ αὐτὰ, τινῶν δὲ τὰ αὐτὰ μεγέθη μεταπίπτει παρὰ τὰ Κλίματα, καὶ οἵς μείζονες, οἵς δὲ ἐλάττονες σὶ κύκλοι γίνονται. Οἱ μὲν γὰρ Τροπικοὶ κύκλοι καὶ ὁ Ισημερινὸς καθ' ὅλην τῶν οἰκουμένην ἴσοι εἰσὶ πᾶς μεγέθεσιν. Οἱ δὲ ἀρκτικοὶ, μεταπίπτουσι κατὰ τὰ μεγέθη, καὶ οἵς μὲν μείζονες, οἵς δὲ ἐλάττονες γίνονται. Τοῖς μὲν γὰρ περὸς Αἴρκτον οἰκοῦσι, μείζονες οἱ Αρκτικοὶ κύκλοι γίνονται. τοῦ γὰρ Πόλου μετεωροτέρου φαινομένου, ἀνάγκη καὶ τὸν Αρκτικὸν κύκλον τὸν ἐφαπτόμενον τοῦ Οἰκούντος μείζονα φέντε μάλιστα γίνεσθαι. Τοῖς δὲ ἔτει περὸς Αἴρκτον οἰκοῦσι γίνεται ποτὲ ὁ θερινὸς Τροπικὸς κύκλος ἀρκτικός. ὡς τοὺς δύο κύκλους ἐφαρμόσαι ἀλλότροις, τὸ θερινὸν Τροπικὸν κύκλον, καὶ τὸν Αρκτικὸν, καὶ μίαν αναλαβεῖν τάξιν. οφεὶς δὲ τοὺς ἀρκτικωτέρους τόπους καὶ τῷ θερινῷ Τροπικοῦ κύκλου μείζονες σὶ Αρκτικοὶ κύκλοι γίγονται. Πέρας δέ ἐστι Χώρα τὶς πρὸς Αἴρκτον κειμένη, σὺν ᾧ ὁ μετὸν Πόλος κατὰ κορυφῶν γίνεται, ὁ δὲ Αρκτικὸς κύκλος τῶν τοῦ Οἰκούντος ἐπέχει τάξιν, καὶ ἐφαρμόζει ἀντῷ μετὰ τῶν στροφῶν τοῦ Κόσμου, καὶ τὸ αὐτὸ μέγεθος λαμβάνει πρὸ Ισημερινῷ. Ως τοὺς δύο κύκλους, τὸν Αρκτικὸν καὶ τὸν Ισημερινὸν καὶ τὸ Οἰκούντα, τῶν αὐτῶν τάξιν καὶ θέσιν λαμβάνειν. Πάλις δὲ τοῖς περὸς μεσημβριανοῖς οἰκεῖσι, οἱ μὲν Πόλοι ταπεινότεροι γίγονται, οἱ δὲ Αρκτικοὶ κύκλοι ἐλάττονες.

καὶ πέρας ἔστι τις Χώρα ωρὸς μεσημβείαν ἡμῶν καιμάν. Αὐτὸν δὲ
ἔστιν ἡ λεγομένη ὑπὸ τοῦ Ἰσημερινοῦ, σὺν ᾧ οἱ μὲν Πόλοι ὑπὸ τὸν
Οἰκεῖοντα γίνονται, οἱ δὲ Αρκτικοὶ κύκλοι καθ' ὅλου αἰαροῦ-
ται. Ως τοις ἀντὶ τῷ πάντες Παραλλήλων κύκλων τρεῖς παραλλήλους
γίνεται, τούς τε Τροπικοὺς καὶ τὸν Ἰσημερινόν. Διὰ γὰρ τὰ ωρε-
ρημένα ἡχὴ ὑποληπτέον καθολικῶς γίνεται τὰς πάντας Παραλλήλους,
ἄλλος ωρὸς τὸν ἄμετέραν οἴκησιν τὸ πλῆθος ἀντῶν ἐκκεῖται. Εἰ-
σὶ γάρ τινες οἰκεῖοντες σὺν οἷς τρεῖς μόνοι Παράλληλοι γίνονται κύ-
κλοι. Εἰσὶ δὲ οἰκητεῖς ἐπὶ τῆς Εὗς, τοῦ ωρῶν μὲν οἴκησις, παροῖς
ὁ Θερινὸς Τροπικὸς κύκλος ἐφάπτεται τὸ Οἰκεῖοντος, καὶ τὸν τὸν Αρ-
κτικὸν κύκλον τάξιν λαμβάνει. Δούτερος δὲ οἴκησις, ἡ λεγομένη ὑπὸ
τῷ Πολῶν. Τείτη δέ εἶναι οἴκησις, ὑπὲρ τῆς μικρὸν ὑπερον εἰρίκα-
μενη, ἡ ωροσαγορδομένη ὑπὸ τὸν Ἰσημερινόν.

Περὶ τάξεως τῶν πέντε Παραλλήλων κύκλων.

Οὐαὶ τοῖς τῷ πάντες Παραλλήλων κύκλων ἡ αὐτὴ παρὰ πᾶ-
σιν ἔστιν. ἀλλ' εἰ μὲν τῷ καθ' ἡμᾶς Οἰκημάνη, πρῶτος μὲν ἀν-
μάζεται Αρκτικὸς, δεύτερος δὲ ὁ Θερινὸς Τροπικός. εἶτα Ἰσημε-
ρινὸς, καὶ Χειμερινὸς. Πέμπτος δὲ, ὁ Λιγναρκτικός. Τοῖς δὲ
ωρὸς Αρκτού μᾶλλον ἡμῶν οἰκοῦσι, γίνεται ποτὲ ωρῶν, ὁ Θε-
ρινὸς ξεπικός. δεύτερος δὲ, ὁ Αρκτικός. τρίτος δὲ, ὁ Ἰσημερι-
νός. τέταρτος δὲ, ὁ Λιγναρκτικός. πέμπτος δὲ, ὁ χειμερινὸς Τρο-
πικός. παροῖς γάρ ὁ Αρκτικὸς κύκλος μείζων γίνεται τοῦ Θερι-
νοῦ Τροπικῆς, αὐλάγην τὸν ωροειρημένων τάξιν ὑπάρχειν.

Περὶ διωάμεως τῷ πέντε Παραλλήλων κύκλων.

Ομοίως δὲ οὐδὲν διωάμεις τῷ πάντες Παραλλήλων κύκλων αἱ
αὐταὶ εἰστια. ὁ γὰρ παρὸν ἡμῖν Θερινὸς Τροπικὸς κύκλος, τοῖς
Αργίποσιν χειμερινὸς Τροπικὸς κύκλος γίνεται. ὁ δὲ πυρὸς ἐκεί-
νος Θερινὸς Τροπικὸς κύκλος παρὸν ἡμῖν γίνεται χειμερινὸς Τροπι-
κός. Τοῖς δὲ ὑπὲρ τὸν Ἰσημερινὸν οἰκοῦσι, τῷ μὲν διωάμειοι τοῖς
κύκλοις

χύκλοις Θερινοί εἰσὶ Τροπικοί. ὅπ' αὐτῶν γὰρ τὸν πάροδον τοῦ Ηλίου χεῖνται. τῇ δὲ ωρὸς ἀλλήλους παραλλαγῇ γένοιτο αὐτὸς Θερινός μεὶ Τροπικός, ὁ παράμην Ισημερινός. χειμερινοὶ δὲ οἱ δύο έξοπλικοί· φύσει γὰρ λέγοιτο αὖτε, καὶ καθολικῶς ωρὸς ἀπαστα τὸν Οἰκουμενικὸν Θερινὸν Τροπικὸν χύκλον ὑπάρχειν, ὁ ἔγγιστα τῆς οἰκίσεως ὑπάρχων. διὰτοῦτο τοῖς ὑπὸ τὸν Ισημερινὸν οἰκοῦσι Θερινός Τροπικός γίνεται ὁ Ισημερινός. τότε γὰρ αὐτοῖς κατὰ κορυφῶν γίνεται ὁ Ήλιος. Ισημερινοὶ δὲ χύκλοι γίνονται παρ' αὐτοῖς πάντες οἱ Παράλληλοι, ισημερία γὰρ διὰ παντὸς ἐστι παρ' αὐτοῖς πάντες γὰρ οἱ Παράλληλοι κάκλοι διχοτομοῦνται ὑπὸ τοῦ Οἰζούντος.

Περὶ διασάσεως τῶν πέντε Παραλλήλων χύκλων.

ΟΥδὲ αἱ διασάσεις αἱ ἀπ' ἄλληλῶν τοῖς χύκλοις αἱ αὐταὶ διαμένουσι καθ' ὅλην τὴν Οἰκουμενίαν, ἀλλὰ ωρὸς τὸν καταγράφει τῷ Σφαιρῶν διαιροῦνται οὕτως. Τοῦ παντὸς Μεσημβρινοῦ χύκλου διαιρουμένου εἰς μέρη ξ', ὁ Αρκτικὸς δότος τοῦ Πόλου καταχέφεται ἀπέχων ξξ'. ὁ δὲ αὐτὸς ἐπὶ Θάτερα μέρη δότος τοῦ Θερινοῦ καταγράφεται ἀπέχων ξξ'. ὁ δὲ Ισημερινὸς ἀφ' ἐκαπέρων τῷ έποπτικῷ ξξδ'. ὁ δὲ χειμερινὸς Τροπικὸς χύκλος δότος τοῦ Ανταρκτικοῦ ἀπέχων ξξέ. ὁ δὲ Ανταρκτικὸς δότος τοῦ Πόλου ξξ'. Κατὰ πᾶσαν δὲ Χώραν καὶ Πόλιν οὐ τὰς αὐτὰς διασάσεις ἔχουσιν ἀπ' ἄλληλων οἱ χύκλοι, ἀλλ' οἱ μὲν Τροπικοὶ δότος τοῦ Ισημερινοῦ κατὰ πᾶν ἔγκλιμα τὸν αὐτὸν δότος αστιν ἔχουσιν. οἱ δὲ Τροπικοὶ χύκλοι δότος τῷ Αρκτικῷ οὐ τὸν αὐτὸν ἔχουσι διάσασιν κατὰ πάντας τοὺς Οἰζούντας, ἀλλ' οἱ μὲν ἔλασον, οἱ δὲ πλεῖον διῆσασιν. Ομοίως δὲ οἱ Αρκτικοὶ δότος τῷ Πόλῳ όπερα τὸν ίσην δότος αστιν ἔχεις κατὰ πᾶν Εγκλίμα, ἀλλὰ οἱ μὲν ἔλαστον, οἱ δὲ πλείω. κατηγράφονται μέντοι πᾶσαι αἱ Σφαιραὶ ωρὸς τὸν ἐν τῷ Ελλάδε Ο-

ειζούσης.

Περὶ

E.Y.A. της Κ.Π.
IOANNINA 2006

Περὶ Κολούρων κύκλων.

Διὰ τὸν Πόλων δέ εἰσὶ κύκλοι, ὑπότινων Κόλουροι περισταγοράδειςινοι, οἵσι συμβέβηκεν ὑπὲ τῷτον ιδίῳ περιφερειῶν τοὺς τοῦ Κόσμου Πέλους ἔχειν. Κόλουροι δέ κέκλινται, διὰ τὸ μέρι τινὰ αἴθεωρητος ἀντοῦ γίνεσθαι. οἱ μὲν γὰρ λοιποὶ κύκλοι κατὰ τὴν περιστροφὴν τοῦ Κόσμου ὅλοι θεωροῦνται. τῷ δέ Κολούρων κύκλῳ μέριτηται ἐσὶν αἴθεωρητα, τὰ δὲτοῦ Λινταρκτικοῦ ὑπὲ τοῦ (δεῖχοντα) αἴπολαμβανόμενα. Γράφονται δὲ οὗτοι οἱ κύκλοι ἡγετῶν θεωρητικῶν σημείων, καὶ εἰς μέρη λ', ἵστα διαιροῦσι τὸν διὰ μέσου τῷ Ζωδίων κύκλον.

Περὶ Ζωδιακοῦ κύκλου.

Λοξὸς δέ εἰσι κύκλος ὁ τῷ ιβ', Ζωδίων. αὐτὸς δέ ἐκ τοῦτον κύκλων Παραλλήλων συμέτικεν, ὃν οἱ μὲν τὸ πλάτος αἴροντες λέγεται τοῦ Ζωδιακοῦ κύκλου, ὁ δὲ διὰ μέσων τῷ Ζωδίων καλεῖται. Οὗτος δέ ἐφαπτεται δύο κύκλων ἴσων καὶ Παραλλήλων, τῷ μὲν Θεολογοῦ Τροπικοῦ κατὰ τὴν τοῦ Καρκίνου περώτην μοῖραν, τῷ δὲ χειμερινοῦ Τροπικοῦ κατὰ τὴν τοῦ Αἰγαίου περώτην μοῖραν. τὸ δὲ πλάτος τῆς Ζωδιακῆς κύκλου ἐσὶ μοῖραι ιβ'. Λοξὸς δέ κέκλινται ὁ Ζωδιακὸς κύκλος, διὰ τὸ πέμνειν τοὺς Παραλλήλας κύκλους.

Περὶ Ορίζοντος.

Ορεῖζων δὲ εἰσὶ κύκλος ὁ διορίζων ἡμῖν τό, τε φανερὸν καὶ τὸ αφανὲς μέρες τοῦ Κόσμου. καὶ διχοτομῶν τὴν ὅλην Σφιραν τοῦ Κόσμου, ὡς τε ἡμισφαιρίου μὲν ὑπὲρ Γῆς αἴπολαμβάνεσθαι, ἡμισφαιρίου δὲ ὑπὲ γῆς. Εἰσὶ δὲ Ορεῖζοντες δύο, εἰς μὲν ὁ αἰθιτὸς, ἔτερος δὲ ὁ λόγω θεωρητός. Λιδητὸς μὲν οὖν ἐσιν Ορεῖζων ὁ ὑπὲ τῆς ἡμετέρας ἄκτεως περιγραφόμενος κατὰ τὸν διποτερματισμὸν τῆς ὄραστεως, ὡς οὐ μείζονα τὴν διάμετρον ἔχειν ταδίων διχιλίων. Οὐ δὲ λόγω θεωρητὸς Ορεῖζων ἐσὶν, ὁ μέχει τῆς τοῦ

ἀπλο-

απλατῶν ὄράτεως, αὐτέρων Σφαιρας διίλων, καὶ διχοτομῶν τὸν ὄλον Κόσμον. Οὐ κατὰ πᾶτα δὲ Χώραν καὶ Πόλιν ὁ αὐτὸς ἐστι Οἰεῖςων, ἀλλὰ τρόπος μὲν τῷ αἰδησιν χεδὸν ἐπὶ σαδίους τεβακοσίους ὁ αὐτὸς Οἰεῖςων διαμένει, ὡς τε καὶ τὰ μεγέθη τῶν ἥμερῶν, καὶ τὸ Κλίμα, καὶ πάντα τὰ φαινόμενα τὰ αὐτὰ διαμένειν. Πλειόταρον δὲ σαδίων γενέσιν τῷ παραλλαγῇ τῆς οἰκήσεως, ἔτερος Οἰεῖςων γίνεται κατὰ τὸ Κλίμα διαφέρων, καὶ πάντα τὰ φαινόμενα μεταπίπτει. Δεῖ μάντει γε τῷ παραλλαγῇ τῆς οἰκήσεως τῷ ὑπέρ τοὺς τετρακοσίους σαδίους, διαλαμβάνεται κατὰ τὸν τρόπον Λύρατον Μεσημβείαν τε πάροδον. τοῖς μὲν γάρ ἐπὶ τῷ αὐτῷ Παραλλήλου οἰκοῦσιν διτὸν μεσίων σαδίων ὑπάρχουσιν, ὁ μὲν Οἰεῖςων διάφορος, τὸ δὲ Κλίμα τὸ αὐτὸν, καὶ πάντα τὰ φαινόμενα παραπλήσια. Λί μέντοι αἱρχαὶ καὶ τελεσταὶ αἱ ἕτη ἥμεραι οὐχ ἄμα πᾶσι ἔσονται τοῖς ἐπὶ τῷ αὐτῷ παραλλήλου οἰκοῦσι. Κατὰ δὲ τῷ τρόπῳ τὸν λόγον ἀκείβεται, ἄμα πρὸ σιγμαῖαν πάροδον γίνεται καθ' ὅποιονσι μέρος τοῦ Κόσμου, μεταπίπτει καὶ ὁ Οἰεῖςων, καὶ τὸ ἔγκλιμα, καὶ πάντα τὰ φαινόμενα διάφορα. Οὐ καταγράφεται δὲ Οἰεῖςων εἰ ταῖς Σφαιραῖς διατίσι τοιάντα. ὅτε οἱ μὲν λοιποὶ κύκλοι πάντες φερομένου τοῦ κύκλου ἀπ' αἰατολῶν ἐπὶ τῷ δύσιν, συμπειριέργεσται καὶ αὐτοὶ τῇ τῷ Κόσμῳ κινήσει. ὁ δὲ Οἰεῖςων ἐστὶ φύσει ἀκίνητος, τῷ αὐτῷ τάξιν διαφυλάττων δέκα παντός. Εἰ οὖν κατεγράφοντο οἱ Οἰεῖοντες εἰ ταῖς Σφαιραῖς, σφρομένων αὐτῷ συμέβαινεν αὐτὸν Οἰεῖοντες κινεῖσθαι, καὶ κατὰ κορυφὴν ποτε γίνεσθαι, ὅπερ ἐστὶν αἰδιάτον, καὶ ἀλλόθιον πῦ σφαιρικοῦ λόγου. ὑπὸ μάντει γε τῆς σφαιρικῆς Θίκης ἢ τοῦ Οἰεῖοντος θέσις κατανοεῖται.

Περὶ τῶν Μεσημβελνῶν κύκλων.

Mεσημβελνός δὲ ἐστὶ κύκλος, ὁ διὰ τῆς τοῦ Κόσμου Πόλων καὶ τοῦ κατὰ κορυφὴν σφρομένου γραφόμενος κύκλος. ἐφ' αὐτῷ γε συνεστὸς ὁ Ήλιος τὰ μέσα τῇ ἥμερᾳ καὶ τὰ μέσα τῇ νυκτὶ παῖσιν

ταῖς.

ται. Καὶ οὗτος δὲ ἐσὶν ὁ κύκλος ἀκίνητος σὲ τῷ Κόσμῳ, καὶ τὸν
ἀντίκειτον διαφυλάσσων σὺ ὅλῃ τῇ τοῦ Κόσμου πεντροφῇ. Οὐ
καταγράφεται δὲ οὗτος ὁ κύκλος σὲ ταῖς καταγνεζομέναις Σφαι-
ραις διὰ τὸ υἱὸν ἀκίνητος εἶναι, καὶ μὴ δὲ μίαν ἐπιδέχεσθαι με-
τάπτωσιν. ἀλλὰ πρὸς μὲν τὸν αἰδητον δεδὼν ἐπὶ σαδίους ἔια-
κοσίους ὁ αὐτὸς Μεσημβελὺς διαμείνει. πρὸς δὲ τὸν σὲ τῷ λόγῳ
ἀκείβεται, ἅμα τῷ τῷ παροῦσαν γίνεσθαι πάροδον, οὐ πρὸς αἰα-
τολῶν, πρὸς δύσιν, ἕπερος γίνεται Μεσημβελὺς. Κατὰ μὲν γὰρ
πρὸς Αρκτον καὶ Μεσημβελίῳ πάροδον, καὶ μεταξὺ μύετος σάδιος
ὑπάρχωσιν, αὐτὸς μένει Μεσημβελὺς. κατὰ δὲ τῷ ἀπ' αἰατολῆς
πρὸς δύσιν πάροδον, διαφορὰ Μεσημβελῶν.

Περὶ Γαλακτικοῦ κύκλου.

Δ Οὗτος δὲ ἐσὶ κύκλος, καὶ ὁ τοῦ Γαλακτος, οὗτος μὲν οὐδὲ μεί-
ζον πλάτες λελόξωται τῷ Τροπικῷ κύκλῳ. Συμέσικε δὲ
ἐκ βραχυμερίας νεφελοειδῆς, καὶ ἐσὶν σὺ τῷ Κόσμῳ μόνος θεωριτός.
καὶ ὠρισται δὲ ἀντὶ τὸ πλάτος, ἀλλὰ κατὰ μέσον τινα μέρη πλατύτερος
ἐσιν, κατὰ δὲ τινα συνώτερος, διὸ λιγαντίαν σὲ ταῖς πλείσαις Σφαι-
ραις τὸ δὲ καταγράφεται ὁ τῷ Γαλακτος κύκλος. Εἴσι δὲ καὶ ἄτος τῷ
μεγίστων κύκλων. Μέγισοι γὰρ σὲ Σφαιραῖς λέγονται κύκλοι, οἱ τὸ
αὐτὸκαθέοντες τῷ Σφαιρᾷ. Εἰσὶ δὲ μέγισοι κύκλοι ἐπιτά. Ιση-
μερίος, Ζωδιακὸς, ὁ δὲ μέσων τῷ Ζωδίῳ, ὁ διὰ τῷ Πόλων, ὁ
καθ' ἕκαστων σηκνοσιν Οὐρίζων, ὁ Μεσημβελὺς, ὁ τοῦ Γαλακτος.

Περὶ τῶν πέντε Ζωγῶν.

Η Τῆς συμπάσις γῆς ἐπιφανεία σφαιροειδῆς ὑπάρχυσα, διαιρεῖ-
ται εἰς ζώνας πέντε. ὃν δύο μὲν αἱ περὶ τὰς Πόλεις. πορράτατα
δὲ κείμεναι τῆς τῷ Ήλίῳ παρόδῳ κατεψυγμέναι λέγονται, καὶ αἱ κηποί
δὲ τὸ φύχος εἰσίν. ἀφοείζονται δὲ ὑπὸ τῷ Αρκτικῷ πρὸς τὰς Πόλεις.
Αἱ δὲ τέταυν ἔξης, συμμίκτως μὲν κείμεναι πρὸς τὸν τῷ Ήλίῳ πάροδον,
εὔκρατοι καλῶνται. Αφοείζονται δὲ αὗταις ὑπὸ τῷ σὲ τῷ Κόσμῳ Αρ-

κτικῶν καὶ Τροπικῶν κύκλων, μεταξὺ κείμεναι ἀντῶν. Ή δέ λοιπόν,
μέσην τῆς προσαγορεύουσαν, κείμενη δὲ ἐπ' αὐτὴν τὴν τῆς Ηλίου πάροδον
διακεκαυμένη καλεῖται. Μιχοτομεῖται δ' αὐτὴν ὑπὸ τῆς ἐν τῇ γῇ Ιση-
μερινῆς κύκλου, ἃς κείται ὑπὸ τὸν σὸν πόλιν Κόσμῳ Ισημερινὸν κύκλον.
Τῶν δὲ δύχραπων δύο Ζωδίων, οὐ πόλιν τὴν σὸν τῷ καθ' ἡμᾶς Οἰκυμένῃ
καπικεῖθαι συμβέβηκεν, ἐπὶ μὲν τὸ μῆκος ὅσα ὡς ἔγγισα περὶ δέ-
κα μισθάδας σαδίων, ἐπὶ δὲ τὸ πλάτος ὡς ἔγγισα τὸ ἥμισυ.

Περὶ τῶν κατεγεργμένων Ζωδίων.

ΤΑῦτα κατεγεργυμένα Ζωδία διαιρεῖται εἰς μέρη ἕτια. ἀμφὶ γὰρ
αὐτῷ ἐπὶ τὴν Ζωδιακὴν κύκλον κείται, ἀδὲ λέγεται βόρεια,
ἀδὲ προσαγορεύεται νότια. Τὰ μὲν ἢν ἐπὶ τὴν Ζωδιακὴν κύκλον κεί-
μενα, εἰς τὰς τρίτας. Ζωδία, ὡν τὰς ὄνομασίας προσαγόμενα σὸν ἄλλοις.
καὶ σὺ τοῖς τριστίβιοις, Ζωδίοις, τινὲς αἰσθρες διὰ τὰς ἐπ' αὐτοῖς γιγνομένας
ἐπισημασίας, ιδίας προσηγορείας ἱξιωμένοις εἰσίν. Οἱ μὲν γὰρ ἐ-
πὶ τῆς Ταύρου ἐπὶ τὴν γάτην αὐτῶν κείμενοι Αἰσθρες, τὸν αειθμὸν ἔχοντες,
καλεῦνται Πλειάδες. Οἱ δὲ ἐπὶ τὴν Βακράνην τῆς Ταύρου κείμενοι Αἰ-
σθρες, τὸν αειθμὸν καὶ αὐτοὶ ἔχοντες Χάδες. Οἱ δὲ προηγόμενοι τῷ
ποδῶν τῷ Διδύμων αἰσθρού, προσαγορεύεται Πρόπτες. Οἱ δὲ σὺ τῷ
Καρκίνῳ νεφελοειδεῖ συστροφῇ ἐοικότες, καλεῦνται Φάτνη. Οἱ δὲ πλη-
υνίου αὐτῆς δύο Αἰσθρες κείμενοι, Οὐνοι προσαγορεύονται. Οἱ δὲ σὺ
τῷ καρδίᾳ τῆς Λίοντος κείμενος λαμπρὸς Αἰσθρός, ὁμογένως τῷ τόπῳ
ἐφ' ἧς κείται, καρδία Λίοντος προσαγορεύεται, ὑπὸ δὲ τινῶν Βασι-
λίσκος καλεῖται, ὅτι δοκεῖται οἱ περὶ τὸν πόπον τῶν γενέμενοι, βα-
σιλικὸν ἔχειν τὸ γενέθλιον. Οἱ δὲ σὺ ἄκρᾳ τῇ αειτεφῇ κείει τῆς
Παρθενίας κείμενος λαμπρὸς αἰσθρός, Σπάχυς προσαγορεύεται. Οἱ δὲ
παρὰ τὴν δεξιῶν τῆς παρθενίας πτέρυγα κείμενος αἰετερίσκος Προΐ-
γνητὸς ἐνομαζεται. Οἱ δὲ ἐν ἄκρᾳ τῇ δεξιᾷ κείει τῷ Υδροχόῳ τέατα-
ρες αἰσθρες, Κάλπη καλεῦται. Οἱ δὲ διπόλιον ἀραιῶν μερῶν τῷ Ιχ-
θύῳ κατὰ τὸ ἔξιτον κείμενοι αἰσθρες Δίνοι προσαγορεύονται. Εἰσὶ δὲ
καὶ οὐδὲ τῷ νοτιῷ Δίνων αἰσθρες θ'. Εἰσὶ δὲ τῷ Βορείῳ Δίνων ζ. οἱ δὲ τῷ

χρῳ

κρω τῷ λίστῳ κείμενος λαμπτὸς ἀσήρ συνίδεσμος προσαγορεύεται.
 Βόρεια δὲ εἰν, ὅσα τῷ τῷ ζωδίῳ κύκλῳ πρὸς Αἴρητας κεῖται. ἔστι
 δὲ ταῦτα. ί μεγάλη Αἴρητος, Αἴρητος ί μικρά. Δράκων, δέ ψήφῳ Αἴρη-
 τον. Αἴρητοφύλαξ. Στέφανος. Εὐγόνασιν. Οὐφίχος. Οὐφίς. Λύ-
 ρα. Οὐρής. Οὐρός. Λετός. Δέλρις. Περοτόμη ἐππιν. καθ' ἐππαρ-
 χον Ι"ππος. Κινδύνος. Καστίπεια. Αἰρητομέδα. Περσός. Ηνίοχος,
 Δελποτόν, καὶ οὐσερον κατεινεγμένος, ὑπὸ Καλλιμάχῳ Βερσίκης
 πλόκαμος. Πάλιν δὲ καὶ ἐν ταῖς αἰσέρες τινὲς, ιδίας ἔχοσι προση-
 γοείας διὰ τὰς ὄλοχερεῖς ἐπ' αὐτοῖς γινομένας ἐπισημασίας. Οἱ μὲν
 γάρ αἰαιμέσον τῷ σκελῶν οὐ Αἴρητοφύλακος κείμενος ἐπισημος Λίσηρ,
 Λίρητρος οὐομάζεται. οἱ δὲ παρὰ τὴν Λύραν κείμενος λαμπτὸς ἀσήρ,
 ομωνύμως ὄλω τῷ ζωδίῳ Λύρα προσαγορεύεται. Οἱ δὲ ἐν αἰετερᾶ ἀ-
 κρᾳ χιεὶ τῷ Περσέως κείμενοι αἰσέρες Γοργόνιοι καλεῦνται. οἱ δὲ ἐν
 ἄκρᾳ τῷ δεξιᾷ χιεὶ τῷ Περσέως κείμενοι, αἰσερίσκοι πυκνοὶ καὶ μικροί,
 εἰς τὴν ἄρπην κατατηνεῖζονται. Οἱ δὲ ἐν τῷ δίωνύμῳ ὄμβρῳ τῷ Ηνίοχῳ
 κείμενος λαμπτὸς Λίσηρ, Αἴρητοφύλακος Β', Εὔειροι καλεῦνται. Νότια δὲ εἰς τὸν τῷ
 Ζωδίῳ κύκλῳ πρὸς μεσημβρίαν κεῖται. ἔστι δὲ ταῦτα. Ωρίων. Προ-
 κύων. Λαγωός. Αἴρυώ. Τύρδος. Κρατήρ. Κόραξ. Κεύταιρος. Θι-
 είου, ὁ κρατεῖ οὐ Κεύταιρος. Θυρσολόχος, σὺ κρατεῖ οὐ Κεύταιρος. Θυ-
 ριατήγενον. νότιος Ιχθύς. Κῆπος. Τύρδωρ τὸ δότον τῷ Χίμροχόν. Ποτα-
 μὸς οὐ τῷ Ωρίωνος. Νότιος Στέφανος, ύπότιτων δὲ Ούρωνίσκος προσα-
 γορεύομενος, Κιρύκιον καθ' Ι"ππαρχον. Πάλιν δὲ καὶ σὲ ταῖς τινὲς
 αἰσέρες ιδίας ἔχοσι προσηγοείας. Οἱ μὲν γάρ σὺ πρὸ Προκύωντι ἦν λαμ-
 πτὸς Λίσηρ, Προκύων καλεῖται. Οἱ δὲ σὺ τῷ σόματι τῷ Κυνὸς λαμ-
 πτὸς Λίσηρ, οἱ δοκεῖ τὴν ἐπίτασιν τῷ καυμάτων ποιεῖν, ομωνύμως ὄ-
 λω τῷ Ζωδίῳ, Κύων προσαγορεύεται. Οἱ δὲ ἐν ἄκρῳ τῷ πιδαλίῳ τῆς
 Αἴρυγκος κείμενος λαμπτὸς Λίσηρ, Καίωβος οὐομάζεται. οὗτος μὲν ἐν
 Ρέσδῳ μόλις θεωρητός εἶν, ί παντελῶς ἀφ' ὑψηλῶν τόπων ὄρατος, έν
 Αἴλεξανδρείᾳ δὲ εἰς παντελῶς ἀφανής. χεδὼν γάρ τέπερτον μέρος ζω-
 δίου δότο τῷ Ορίζοντος μετεωρισμένος φάίνεται.

Τέλος τῆς πῦ Πρόκλου Σφύρες.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΕΠΙΧΟΡΗΣΤΙΚΗΣ ΤΟΜΟΥ ΕΠΙΧΟΡΗΣΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ